

۲ شهرالقول ۱۶۶

۲۴ نوامبر ۲۰۰۹

ستاینندگان اسم اعظم در کشور مقدس ایران ملاحظه فرمایند

دوستان عزیز و محبوب،

بر اساس اطلاعات واصله، اخیراً ترجمه فارسی مجموعه جدیدی از آثار بهائی در باره حیات خانواده که در مارس ۲۰۰۸ به زبان انگلیسی منتشر گردید به دست آن عزیزان درگاه الهی رسیده و مشغول مطالعه و مشورت در مورد اندرزهای ارزشمند آن هستید. توجه شما به این مسئله مهم موجب مسرت قلبی این جمع شد و ما را بر آن داشت که نکات ذیل را با شما در میان گذاریم.

پیروان حضرت بهاءالله در سراسر عالم از زن و مرد و از هر قوم و نژاد می‌کوشند تا هم‌گام با دوستان و هم‌کاران خود قدمی مثبت در راه تأسیس جامعه‌ای بر اساس عدالت و دنیایی بر پایه وحدت بردارند، دنیایی که در آن افراد بشر تفاوت‌های ظاهری خود را جلوه‌ای از زیبایی و کمال بوستان عالم انسانی بدانند و با روحیه‌ای مبتنی بر یادگیری و الهام از تعالیم الهی و به مدد استعدادهای متنوع خدادادی با اتحاد و اطمینان در جهت استقرار مدنیته پیشرو تلاش نمایند. بهائیان فرصت مشارکت در چنین مشروع عظیمی را موهبتی ربّانی می‌شمارند و معتقدند که از جمله شرایط لازم برای موفقیت در این امر شکوه‌مند، کسب فضایل اخلاقی است. خانواده در مقام یک واحد انسانی و هسته اصلی اجتماع بشری کانونی است که فضایل اخلاقی و توان‌مندی‌های بنیادی لازم باید در آن شکل گیرد، زیرا عادات و رفتاری که در خانواده پایه‌ریزی می‌گردد از خانه به محل کار و حیات اجتماعی و سیاسی هر ملت و سرانجام به روابط بین‌المللی تعمیم می‌یابد.

از جمله نشانه‌های سقوط اخلاقی در نظام اجتماعی کنونی جهان، ضعف پیوند روحانی در روابط خانوادگی است. عدم رعایت کامل تساوی زن و مرد و بی‌توجهی به حقوق کودک در خانواده موجب رواج فرهنگی می‌گردد که از خصوصیات بارز آن تحقیر زن و فرزند، تحمیل اراده شخصی به دیگران و سرانجام اعمال زور و خشونت، ابتدا در خانواده و سپس در مدارس و محل کار و نهایتاً در کوی و برزن و صحنه اجتماع، می‌باشد. در چنین جوئی، خانواده که بهترین محیط برای آموختن اصل مشورت و تصمیم‌گیری جمعی است خود عاملی در جهت پرورش و تداوم استبداد در جامعه می‌گردد.

نکته اساسی که در زمینه استحکام خانواده باید مورد توجه خاص قرار گیرد این است که اگرچه اهمیت خانواده در بسیاری از فرهنگ‌ها مورد تأکید می‌باشد و چه بسیار شواهدی که گویای نقش مثبت خانواده در پیشرفت عمومی است ولی مواردی نیز وجود دارد که توجه بیش از حد به مصالح خانوادگی، خواه و ناخواه، موجب بروز نوعی تنگ‌نظری اجتماعی گردیده و در نهایت به حال دیگران مضرواقع شده است. چه بسا خانواده‌های باثبات و متحدی که بر اثر دید تعصب‌آمیزی که نسبت به بخشی از اجتماع دارند به کودکان خود مفهوم "خودی و بیگانه" را القا می‌کنند، غافل از اینکه تلقین چنین افکار مسموم کننده‌ای حس نوع دوستی و عدالت‌خواهی را در وجود آنان ضعیف می‌کند. جای تعجب نیست اگر کودکانی که در چنین محیطی پرورش می‌یابند در سنین بلوغ یا در مقابل رنج و درد انسان‌ها بی‌تفاوت شوند، یا ظلم و ستم به دیگران را عملی جایز و مشروع شمرند و یا خود نیز احتمالاً به رواج آن کمک نمایند. به علاوه از آنجایی که در جوامع سرکوب‌گر و خشن دفاع از حقوق بشر و حمایت از ستم‌دیدگان امر دشواری است این قبیل افراد به جای ترویج عدالت و حمایت از مظلومان راه آسان‌تری یعنی سکوت و یا سازش با ستم‌گرا برگزیده، نادانسته سد راه پیشرفت روحانی و معنوی خود و ترقی ملت خویش می‌گردند.

تعلیم عدل و انصاف در خانواده اقدامی اساسی در جهت رفع این نارسایی بزرگ اجتماعی است. فرزندان باید آن چنان تربیت شوند که هر انسانی را بدون در نظر گرفتن دین، قوم و یا هرگونه تعلق دیگری هم‌نوع خود دانسته‌گرمی شمرند و به این بیان که نمایان‌گر روح این زمان است ناظر باشند: "سراپرده یگانگی بلند شد به چشم بیگانگان یک‌دیگر را ببینید همه باریک دارید و برگ یک شاخسار." ملاحظه فرمایید که چطور کودکان بر اثر تربیت فرا می‌گیرند که به فکر حقوق افراد خانواده خویش باشند. با تربیت بیشتر می‌آموزند که رعایت حال همسایگان و خدمت به آنان را نیز واجب شمرند. در سطحی برتر، تربیت درست می‌تواند به آنان یاری دهد تا با بینشی وسیع تر عزت وطن و ملت خویش را مد نظر قرار دهند و هنگامی که این وسعت بینش به منتهی درجه کمال رسد البته پیشرفت نوع انسان و خیر و صلاح تمامی مردم جهان را یکی از اهداف زندگی خود قرار خواهند داد. خانواده محیطی است که در آن، این افکار بلند و شکوه‌مند جهان‌شمول می‌تواند پرورش یابد و بدین ترتیب نسل‌های برومندی تربیت شوند که ترقی و پیشرفت خود را در سعادت و عزت دیگران ببینند.

ای حبیبان باوفا، در این ایام پرآلام که خود با انواع مشکلات ناشی از ظلم و بی‌عدالتی مواجه هستید و در زمانی که ملت شریف ایران در جهت یافتن راه حلی مناسب برای مسائل پیچیده خود در تکاپو و تلاش است، به مطالعه و تعمق در مورد حیات خانواده ادامه دهید و در باره دست‌آوردهای جامعه اسم اعظم در این زمینه تأمل کنید. برداشت خود از این مسائل را با همسایگان، دوستان و هم‌کاران در میان

نهدید تا از تجارب هم‌دیگر بهره‌مند شوید. در مشورت با آنان بیاندیشید که چگونه در عمل، هریک از اعضای خانواده می‌تواند در ایجاد جوّی مثبت نقشی سازنده ایفا کند و چطور می‌توان اطمینان حاصل نمود که در این راه، هر نسل پیشرفت چشم‌گیرتری نسبت به نسل‌های گذشته داشته باشد. شاید از این طریق به انجام خدمتی به وطن مألوف موقّق گردید.

در اعتاب مقدّسه علیا به یاد آن برگزیدگان حضرت کبریا به دعا مشغولیم.

بیت‌العدل اعظم